

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 882/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Луке Ђорића и др, због кривичног дела убиство из члана 113. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Ђорића - адвоката Игора Петровића, браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Терзића и браниоца окривљеног Богдана Савића – адвоката Горана Тодоровића, поднетим против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 949/24 од 12.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољени захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Ђорића - адвоката Игора Петровића и браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Терзића, поднети против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 949/24 од 12.02.2025. године, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Богдана Савића – адвоката Горана Тодоровића поднет против исте пресуде **ОДБАЦУЈЕ** као неблагоприятен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу ЗК.25/2024 од 18.10.2024. године окривљени Лука Ђорић, Богдан Савић и АА су оглашени кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 2) у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени су и то окривљени Лука Ђорић на казну затвора у трајању од 19 (деветнаест) година, окривљени Богдан Савић на казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година и окривљени АА на казну затвора у трајању од 18 (осамнаест) година, а у које казне се свим окривљенима урачунава време проведено у притвору почев од 22.07.2023. године па надаље.

Истом пресудом малолетна оштећена ББ и оштећени ВВ и ГГ су упућени да имовинскоправни захтев у целини могу да остваре у парничном поступку. Окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка и паушал, а како је то ближе означено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 949/24 од 12.02.2025. године усвојене су жалбе бранилаца окривљених Луке Ђорића, Богдана Савића и АА у погледу правне оцене дела и одлуке о казни, па је преиначена пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК.25/2024 од 18.10.2024. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду радње окривљених Луке Ђорића, Богдана Савића и АА, описане у изреци првостепене пресуде, правно квалификовао и то окривљених Луке Ђорића и Богдана Савића као кривично дело убиство из члана 113. у вези члана 33. КЗ и осудио их на казне затвора у трајању од по 8 (осам) година, док је радње окривљеног АА правно квалификовао као кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, а у које казне се сваком окривљеном урачунава време проведено у притвору почев од 22.07.2023. године па надаље, док су одбијене као неосноване и то у преосталом делу жалбе бранилаца окривљених Луке Ђорића, Богдана Савића и АА, те у целости жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Шапцу, па је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 949/24 од 12.02.2025. године захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног Луке Ђорића - адвокат Игор Петровић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд уважи поднети захтев, те да преиначи у целости пресуду Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 949/24 од 12.02.2025. године у складу са наводима захтева за заштиту законитости или да у целости укине наведену пресуду и предмет врати Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање, као и да обавести браниоца окривљеног о датуму, времену и месту одржавања седнице већа уколико сматра да би присуство браниоца било од значаја за доношење одлуке;

- бранилац окривљеног АА - адвокат Миодраг Терзић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуду Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 949/24 од 12.02.2025. године тако што ће радње окривљеног АА правно квалификовати као кривично дело учествовање у тучи из члана 123. КЗ и изрећи му казну у складу са законом у коју ће урачунати време проведено у притвору почев од 22.07.2023. године па надаље;

- бранилац окривљеног Богдана Савића – адвокат Горан Тодоровић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези чланова 22, 25, 113. и 123. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуду Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 949/24 од 12.02.2025. године у погледу правне оцене дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеног Богдана Савића огласити кривим за кривично дело учествовање у тучи из члана 123. КЗ и изрећи му блажу казну или да укине наведену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање по жалби.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених Луке Ђорића, Богдана Савића и АА у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Луке Ђорића и АА су недозвољени.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Богдана Савића је неблаговремен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног Луке Ђорића као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, навођењем да је суд погрешно правно квалификовао радње овог окривљеног као кривично дело убиство из члана 113. у вези члана 33. КЗ, те да је у конкретном случају радње окривљеног могао евентуално квалификовати само као кривично дело нехатно лишење живота из члана 118. КЗ или кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. или став 3. КЗ или кривично дело учествовање у тучи из члана 123. КЗ. Међутим, бранилац окривљеног постојање по њему у конкретном случају погрешне правне квалификације кривичноправних радњи овог окривљеног од стране другостепеног суда, по налажењу Врховног суда, суштински образлаже тако што оспорава правилност утврђеног чињеничног стања од стране суда и оцену изведених доказа, истицањем да суд није утврдио постојање узрочно-последичне везе између предузетих радњи окривљеног Луке Ђорића и последице у виду смрти сада покојног ДД, а такође није утврдио ни постојање умишљаја на страни окривљеног за извршење предметног кривичног дела, дајући при томе сопствену оцену изведених доказа и износећи сопствена чињенична утврђења и закључке, те полемишући са разлозима које је суд дао у побијаној одлуци. Изнетим наводима захтева бранилац окривљеног, по налажењу Врховног суда, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену изведених доказа, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

И бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости само формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, навођењем да је другостепени суд погрешно правно квалификовао радње овог окривљеног као

кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, те да се у његовим радњама могу стећи само елементи кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ. Међутим, бранилац окривљеног постојање по њему у конкретном случају погрешне правне квалификације кривичноправних радњи овог окривљеног од стране другостепеног суда, по налажењу Врховног суда, суштински образлаже тако што оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцену доказа дату од стране суда, давањем сопствене оцене изведених доказа, оспоравајући при томе постојање умишљаја на страни окривљеног да предузетим радњама угрози спокојство грађана и ремети јавни ред и мир, односно да изврши кривично дело насилничко понашање, те износећи сопствене тврдње и закључке да из изведених доказа произилази да окривљени критичном приликом није испољио агресиван став према више лица, већ да је то био лични сукоб са ГГ и да се ради само о обичној кафанској тучи и сукобу којим су учесници решавали раније настале неспоразуме. Изнетим наводима захтева бранилац окривљеног, по налажењу Врховног суда, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену изведених доказа, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да браниоци окривљених Луке Ђорића и АА у поднетим захтевима, као разлог побијања другостепене пресуде, само формално означавају повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљенима (члан 439. тачка 2. ЗКП), док суштински својим наводима указују на повреду одредбе члана 440. ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоцима због повреде закона, то је Врховни суд захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених Луке Ђорића и АА оценио недозвољеним.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљеном Богдану Савићу, према доставници која се налази у списима предмета, пресуда Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 949/24 од 12.02.2025. године уредно достављена дана 19.03.2025. године, а да је његов бранилац - адвокат Горан Тодоровић поднео суду захтев за заштиту законитости преко поште препорученом пошљицом дана 19.04.2025. године, а што произилази из службеног печата Вишег суда у Шапцу, дакле након протекла рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Богдана Савића –

адвоката Горана Тодоровића одбацио као неблаговремен, јер је исти поднет након законом прописаног рока.

Са свега изложеног, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни суд је одбацио као недозвољене захтеве за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Ђорића - адвоката Игора Петровића и браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Терзића, док је на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП одбацио као неблаговремен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Богдана Савића – адвоката Горана Тодоровића.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић